

Alexandra

A

Prinsesse
af Danmark

mellemgard

familien i Shanghai. Der går kun få dage, før de ses igen. Følelserne begynder at tage form, og kontakterne bliver hyppigere og hyppigere – lige til det bliver sommer og Joachim skal til Paris for at fortsætte sin uddannelse hos Mærsk. Nu gløder telefonerne. Hjerterne justerer sig ind i takt på tværs af otte tidszoner. Men Alexandra har sine problemer. Hun har ikke lyst til at forlade Hongkong. Og da slet ikke for at søge job i Paris. Men til alt held har hun lovet at ferieafløse i firmaets afdeling i det lille finanscentrum Liechtenstein. To uger efter ankomsten til Europa kører Alexandra med Joachim over grænsen til Danmark og på sommerferie på Schackenborg.

Det fantastiske sker: Ikke en eneste journalist opdager, at de to hygger sig på det sønderjyske slot. At de deles om madlavningen i køkkenet. Og at Alexandra som noget af det første er gået i gang med at male væggene omkring en stor oven. For "de farver skal males om" – ferie eller ej. De når også til København, hvor de bor i Joachims lejlighed på Amalienborg. Stadigvæk uden at en eneste snusende ugebladsjournalist har opdaget det mindste. Alexandra har fået hilst på både Dronningen og Dronning Ingrid. Men det er ikke den officielle præsentation af Danmarks kommende prinsesse – slet ikke. To lykkelige uger i Danmark bliver det til, så tilbage til Hongkong og jobbet. Tre måneder går der, før Joachim kommer på

besøg. Nu tales der med alvor mellem de to. Alexandra er klar til at sige det lille ord: Ja!

Hendes far, Richard Manley, modtager et høfligt brev fra Prins Joachim, der fortæller om sine hensigter. Og da han i januar 1995 spørger pænt om den ældste datters hånd, får han naturligvis faderens accept. Alexandra selv får spørgsmålet under en lille ferie på Filippinerne, da hun – let overrasket – ser den danske prins falde på knæ for at fri og få sit ja.

I slutningen af maj er det sidste gang Alexandra kan være ganske ubemærket i Danmark. Sammen med sin familie bor hun på Fredensborg. Den 31. om formiddagen er hun på Christiansborg, hvor regeringen med glæde accepterer en kongelig forlovelse. Og kl.12.28 på denne kølige danske majdag springer bomben for en totalt overrumplet dansk presse.

Ritzaus Bureau meddeler, at Hans Kongelige Højhed, Prins Joachim har forlovet sig. Og både Billed-Bladet og Se & Hør må bide i det sure æble: De udkommer næste dag og kan ikke nå at få en eneste linie med om sensationen.

I direkte tv fra Fredensborg Slot ser danskerne den smukke 162 cm høje og totalt ukendte 30-årige kvinde fra Hongkong. Hun er smilende, glad og holder sig ikke det mindste i baggrunden. Hun griber ordet, svarer beredvilligt på spørgsmål, viser ringen med røde rubiner og hvide dia-

manter frem og virker ikke spor nervøs ved at møde en begejstret og glubsk spørgende flok journalister. Alle viser fra starten stor beundring for den scenevante, charmerende og velbegavede Alexandra, der i Chanel-drakt virker totalt perfekt. Halvandet år har romancen varet uden at en eneste journalist, har opdaget det mindste. Men nu kan der spørges. Alexandra er lykkelig – og lettet. Der er ikke mere tys-tys. Alle må gerne vide næsten det hele.

Alexandra fortæller glad om hvordan, de mødtes, om fælles interesser, at hun spiller squash, hvorfor hun forelskede sig i Prins Joachim, at de to diskuterer mange ting ganske lidenskabeligt, at hun både kan lide sild og dansk smørrebrød og meget, meget mere. Og jo, hun skal lige vænne sig til tanken om at flytte fra hektiske Hongkong til landlivets ro på Schackenborg. Men hun ser frem til det og alle de andre udfordringer. Da hun bliver kaldt "husmoder", må hun simpelthen flække af grin. Et spørgsmål får hende dog til at gå i stå: "Hvornår skal De have børn og hvor mange"? Her griber Joachim ind med ordene: "Lad os nu lige blive gift først". Joachim svarer gerne på spørgsmål. Men det er Alexandra, der med største sikkerhed styrer møderne med pressen, som havde hun aldrig bestilt andet. Alexandra Christina Manley har taget danskerne med storm. Og fra den dag er hun simpelthen danskernes Alexandra.

Det svære danske sprog

Alexandra er særdeles godt rustet til at gå i kamp med det svære danske sprog. Med en østrigsk født mor taler hun flydende tysk. Dertil kommer fransk, kinesisk, noget japansk og selvfølgelig et smukt engelsk. Allerede under sommerferien i Danmark efter forlovelsen går hun i gang med dansk sammen med to rutinerede sproglærere. Og selv om hun har rygende travlt efter at være flyttet til sit nye land, passer hun lektier og øvelser. Men dansk er svært.

Som så mange andre tilflyttere må Alexandra døje med, hvor trykket skal lægges. Der er ingen faste regler for det i den danske grammatik. Og begreber kan have vidt forskellige betydninger. I Danmark kan udtrykket "en bid brød" dække over "det store kolde bord". Et træ bliver "savet ned" for bagefter at blive "savet op". Man kan gå "til dans" men også køre "til byen". Man kan være "i humør" eller "i spisestuen". Man går "mod skoven", men noget kan også være "mod forventning". Der går et stykke tid, før en ikke dansk født trods nok så megen sprogformelse får styr på den danske forvirring. Men Alexandra vil lære sproget. Og hun griber enhver chance til at suge ny viden.

Da Dronning Ingrid ved en lejlighed bruger sit faste udtryk: "Man skal gøre sig umage", studser Alexandra. For et u foran betyder sædvanligvis noget negativt. Der er jo både uvej, ulyst, uvenlig og ulykke. Men lynhurtigt hvisker hun i baggrunden til fru Bitten Clausen, Danfoss: "Bitten, hvad er umage?" Så er det problem opklaret. I dagene på Schackenborg før brylluppet tager hun skridtet fuldt ud og taler dansk til alle på slottet. Og da Folkegaven skal overrækkes ved en ceremoni i den novemberkolde slotspark, kommer hendes helt store triumf.

Det er Prins Joachim, der med et lille høfligt men drilsk smil skaber forvirring blandt arrangører og indsamlingskomité, da han slutter sin takketale med at "tillade sig at bryde det minut-præcise program og selv præsentere den næste taler". På tv-skærmene ser danskerne forvirrede øjekast. Hvad nu? Og til alles forbløffelse er det Alexandra, der småfrysende i det danske efterårsvejr går på talerstolen og holder sin første tale på dansk. Sproget er forbløffende godt, tonefaldet næsten korrekt og efter 56 sekunder har hun vundet alle danskeres hjerter.

Kun fire måneder efter brylluppet lader Alexandra sig interviewe af Politikens Nin-

ka (Anne Wolden Ræthinge) – i en generation regnet blandt de få ægte topinterviewere i Danmark. Det foregår på dansk gennem i alt syvenhalv time. Og den rutinerede Ninka konstaterer, at marathonsamtalen ikke får Alexandra til at ryste på stemmen en eneste gang. Tværtimod. De tilfælde, hvor hun må tage engelske ord til hjælp, kan tælles på under ti fingre. Ninka er imponeret.

Danskerne fortsætter med at blive forbløffede. Alexandras danske udvikler sig med lynets hast. Og hun er aldrig bange for at tage ordet. Hun kaster sig ud i det. Taler med børn og gamle og folk, der taler til hende på dialekt – f.eks. det for mange så uforståelige sønderjyske.

Fem år efter brylluppet modtager hun en uofficiel topkarakter for sit danske. Det er Ekstra Bladets markante tv-anmelder, lektor Hans Flemming Kragh, der efter to fremragende udsendelser på TV2, "Prinsesse i tiden", uddeler den med ordene:

"Man kunne nyde hendes smukke dansk, som hun taler med færre fejl end mange indfødte danskere. Hvis jeg som fungerende dansklærer må have lov at give hende karakter, så vil det være et 13-tal".

Ventetid og fødsel

Allerede ved en af forlovelsesfesterne kommer det første rygte: Jamen, kan hun virkelig allerede være? For det er ganske vist: Dronningens faste læge, Anders Tuxen, er sammen med en professor fra Rigshospitalet set komme ud fra Chr. VIII's palæ, hvor Prins Joachim har sin lejlighed. Og rygte følger rygte. Alexandra har fra starten sagt, at hun gerne vil have flere børn. Men hun vil først lære sit nye land og sproget at kende. Og senere lyder det:

– Jeg synes ikke, jeg har tid til at få børn lige nu. Jeg lærer stadig så meget om Danmark, og jeg flyver og farer rundt så meget, at der ikke er tid til børn lige nu. Og jeg elsker jo mit arbejde.

Men allerede under rejsen til Uganda i vinteren 1996 forsøger nogle af de mange journalister at finde ud af hvilken slags malariapiller, Alexandra tager. Det skulle vel aldrig være en af de typer, der kan tåles af gravide? Og ved officielle lejligheder holdes der nøje øje med, hvor tæt Alexandras tøj sidder. Men det sidder som det plejer: Elegant og kropsnært.

Alexandra vil selv sætte dagsordenen. Men andre gør det hurtigere. Helsingør

En af de mange fantasifulde historier om den "gravide" Alexandra. I følge "velinformede kilder" er prinsessen præcis 11 uger henne. Og avisen citerer sine kilder for, at Prinsesse Alexandra har været til undersøgelse to uger før, den sensationelle historie bliver bragt. Bladet bygger også sin historie på, at Alexandra ikke kunne følge Joachim ved et fabriksbesøg i Hongkong i begyndelsen af maj 96. Og – "Dronning Margrethe har flere gange givet udtryk for, at hun glæder sig." Helsingør Dagblad er sikker på, at "man senere i dag vil udsende en officiel meddelelse". Den kommer ikke. Og heller ikke dagen efter. Der kommer til gengæld et dementi fra hoffet. Begivenhederne viser siden hen, at det er hoffet, der har ret.

Dagblad er blandt de mest præcise. Den 7. juni 1996 fastslår avisen, at Alexandra er gravid i 11. uge og skal føde ved juletid. Den historie har avisen solo. Og det har den stadigvæk. BT fastslår kort tid efter, at Alexan-

dra fylder 32 år den 30.6. og at fuldmånen denne dag ligger meget tæt på Jupiter. Fuldmånen symboliserer den gravide kvindes mave, og Jupiter står for frugtbarhed, konstaterer bladets astrolog. Himmellegerer-

At være bare lidt i fred

Da Alexandra efter forlovelsen flyver hjem til Hongkong sammen med sin familie, opdager hun til sin overraskelse, at der sidder danske journalister lige bag hende. Og journalisterne bliver, hvor de er: Så tæt på som muligt. Den folkelige interesse for Alexandra daler aldrig. Hun har svært ved at være den mindste smule i fred, så snart hun er uden for Schackenborg eller Amalienborgs mure. Og for især ugebladene er Alexandra et "must". Fra august 1995 og et år frem viser en opgørelse, at hun har været på forsiden af fire ugeblade i alt 57 gange. Og går hun i byen, bliver det straks bemærket. Danser hun på et diskotek, står det næste dag i formiddagsbladene. Blot det, at hun sammen med nogle veninder bestiller en taxa i Amaliengade, er en notits værd. Er hun ude at handle, ringer folk, der ser hende, til aviser og ugeblade – og et øjeblik efter står foto graferne der. Hele Danmark er med, når Alexandra kigger på sko eller køber sokker til Joachim.

Det er hårdt altid at være under overvågning. Alexandra selv klynker ikke. Men Dronning Margrethe tager – helt usædvanligt – bladet fra munden. I et af de store

interviews før regeringsjubilæet i januar 1997 siger hun til Politiken:

– Jeg beder til, at man undgår den form for nysgerrighed, der kunne kaldes snagen i folks privatliv. Det er meget vanskeligt at leve et liv, når man ikke har et privatliv.

Få uger efter sidder Prinsesse Alexandra og Prins Joachim i deres loge i Det Kongelige Teater ved festforestillingen for Dronningen. Kameraerne er på, og en lille vrisen fra Alexandra udlægges straks som om, der er en kurre på tråden mellem de to. Og utallige er de historier der bringes til torvs om, hvornår Alexandra er gravid. Men det er en lang, lang historie helt for sig selv.

Også Hofmarskal Søren Haslund-Christensen beder medierne om lidt tilbageholdenhed – forgæves. Han frygter "engelske tilstande". Men interessen for Alexandra er usvækket. Er hun alene i byen, bliver det i ugebladene ofte til spørgsmål, om der er noget galt mellem hende og Joachim? Og da Alexandra tilsyneladende har brug for en god lang og rolig ferie og er i Hongkong i seks uger omkring de kinesiske nytår, digtes der videre. At Prins Joachim er ude at besøge hende to gange i ferien tæller tilsyneladende ikke. Rygterne holdes godt og

grundigt i live. Selv udtrykker Alexandra sig meget stilfærdigt og kontant, da hun senere bliver spurgt, om hun har et virkeligt stort ønske og svarer: "Lidt mere fred!"

Fred får hun ikke. Interessen er usvækket, og ved starten af 1999 er det den kongelige konfessionarius, professor Christian Thodberg, der går på banen.

– Jeg synes at pressen spiller et dobbelt-spil med de kongelige, siger han til Ekstra Bladets Ingeborg Brügger. Dels vil de pille dem ned, ikke? Og dels kræver de, at de skal være ophøjede. Jamen altså – hvor er vi henne? Og når man nu kender de mennesker godt og sidder og snakker ganske almindeligt med Joachim og Alexandra om daglige ting og hører om deres sorger og bekymringer – så er det mærkeligt at læse om dem som i en tegneserie, hvor man bare opfinder replikker.

Alexandra må igennem nok en bølge af opmærksomhed omkring fødslen af Prins Nikolai. Og nok en gang løfter Dronningen pegefingeren og beder om, at den lille prins kan få en så normal, tryk og fredelig opvækst som mulig. At Prinsesse Alexandra har trukket sig lidt tilbage, kan ikke undre. Måske får hun engang som ønsket "lidt